nenda on, homme hommikul minno waese haige emma peäle tulla, siis pallun et wõttaksite Jummala armo laua noud enneste kasa. Sest heile kuulsin, kui wägga emma iggatses sedda hinge abbi kätte sada. — Siis ütles teine jälle: „agga enne kui siit lahkume, astugem Altari ette, langegem seäl põlwili mahha ja saatkem omma palwe pallumissi taewa pole keigewäggewama ellawatte ja surnutte Wallitseja kätte, kelle käest üksnes täis ja sündsam armo abbi tulleb waestele ihho ja hinge polest." Sedda teggid nüüd mollemad. Kirriko õppetaja lugges süddamelikkult ja tuggewa heälega palwe sanno laose emma pärrast, et helde Jummal lähhäks selle haige luggu nenda känama, kui se temma õnnistuseks saaks. Laps räkis neid pallumisse sanno jummalakartlikko melega järrele. Weel maenitses teine tedda, et piddi ennast tassasel wisil ia kannatlikkult taewase Jssa tahtmisse alla heitma, olgo Jssanda pühha nou emma haigusse pärrast kui tahhes. Jkka se saaks ka lastele üks üsna armo nou. Lapsed piddid meles piddama, mis hallemelelinne Jummal pühha kirja sees ütleb: „Minna ei tahha teid mitte waesiks lapsiks jätta; minna tullen teie jure." Mollemad astusid siis kirrikust wälia ja läksid toa jure. Seäl murretses õppetaja monnesuggust rohto lapsele kätte ja õppetas, kuida neid prugitakse. Siis jättis tedda Jummalaga. Teisel hommikul temma olli haige peäle tulnud, kedda temma rohto läbbi jubba suggu parrem etteleidis, ja jäggas temmale Jummala armo. Naene sai monne näddala järrele omma terwist jälle kätte.

Agga kas olleks kül palio neid lapsi, kes sellesamma armastusse melega omma wannemattele nende hädda sees sedda abbi saaksid otsida, nenda kui selle juttustamisse sees nimmetud tüttarlaps seks olli ennesele julgust wõtnud? Mis hea ja mõnnus luggu olleks siis mitto ja mitto perres!